

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/331/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114225316
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114225316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: P. Z., V. Z., Z. Z. O. X, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: F. Z., D. X.X.XXXX, N. Z. XX, XXX XX W. H., Š. P. Z., o zaplatenie 243,77 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 197,77 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 197,77 eur od 26.4.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 46,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 46,- eur od 26.4.2013 do zaplatenia zamietá.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 10,27 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 28.7.2014 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 243,77 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 243,77 eur od 26.4.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 71,09 eur.

Navrhovateľ svoj návrh skutkovo vymedzil tak, že s odporcom uzavrel zmluvu č. A336227 a zmluvu č. A5153332, ktorých neoddeliteľnou časťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom a k týmto priradil účastnícke telefónne čísla XXXX XXX XXX V. XXXX XXX XXX. Ďalej navrhovateľ uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 289,- eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Okresného súdu Prešov spis. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. §53a Občianskeho zákonníka je tak ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade s uvedeným sa domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei E1752 USB modem, a to vo výške 41,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t. z. predstavuje škodu navrhovateľa,

ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedené zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by mu prípadne mohla vzniknúť tým, že si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvné pokuty neboli dojednané z jeho strany s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvné pokuty mali byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti uvedeného rozsudku ustanovenia zmluvy (dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a súdnym rozhodnutím. Odporca v dodatkoch vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas doby viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dojednávané paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca mu spôsobil je nasledovný: akciová cena 19,- eur, predajná cena 60,- eur a uplatnená škoda 41- eur. Odporca včas a riadne nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 202,77 eur v období 2012/12-2013-02. Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 11.4.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si úroky z omeškania uplatnil s odkazom na Všeobecné zmluvné podmienky počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. odo dňa 26.4.2013. Z vyššie uvedeného dôvodu žiadal, aby mu súd priznal za neuhradené služby sumu vo výške 202,77 eur a sumu 41,- eur, ktorú si v konaní uplatňuje vo výške škody a ktorá mu podľa jeho názoru preukázateľne vznikla. V prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponecháva na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody po využití práva výšku škody znížiť, mu súd prizná.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol riadne doručený, písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie súd určil termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 25.11.2014, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu dňa 19.11.2014.

Súd tak verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 25.11.2014, pričom na základe účastníkmi produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť,

že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vzniesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Na základe zmluvy o pripojení č. A336227 uzavretej v súlade s ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách dňa 21.11.2007 navrhovateľ zapožičal odporcovi 1 ks SIM karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, priradil k nej telefónne číslo XXXX XXX XXX a zaviazal sa aktivovať odporcovi účastnícky program „Paušál 60“ a poskytovať mu v zmluve a vo Všeobecných podmienkach spoločnosti Orange Slovensko, a. s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej len „VP“) špecifikované služby. V zmysle zmluvy o pripojení sa odporca zaviazal dodržiavať VP ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby navrhovateľa a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, VP, najmä platiť cenu za pripojenie a poskytovanie služieb.

Na základe zmluvy o pripojení č. A5153322 uzavretej v súlade s ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách dňa 15.8.2010 navrhovateľ zapožičal odporcovi 1 ks SIM karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, priradil k nej telefónne číslo XXXX XXX XXX a zaviazal sa aktivovať odporcovi účastnícky program „Mobilný Orange Internet Štart“ a poskytovať mu v zmluve a vo Všeobecných podmienkach spoločnosti Orange Slovensko, a. s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej len „VP“) špecifikované služby. V zmysle zmluvy o pripojení sa odporca zaviazal dodržiavať VP ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby navrhovateľa a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, VP, najmä platiť cenu za pripojenie a poskytovanie služieb.

V zmysle medzi účastníkmi uzavretého dodatku k tejto zmluve zo dňa 15.8.2010 sa navrhovateľ zaviazal aktivovať odporcovi účastnícky program „Mobilný Orange Internet Štart“ a súčasne predať mobilný telefón zn. Huawei E1752 za zľavnenú kúpnu cenu 19,- euro. (čl. 1 dodatku) Týmto došlo medzi účastníkmi konania aj zároveň k uzavretiu kúpnej zmluvy podľa ust. § 588 Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bol predaj uvedeného mobilného telefónu za cenu 19,- euro).

Ust. čl. 2 predmetného dodatku k zmluve upravovalo práva povinnosti navrhovateľa a odporcu. Odporca sa medzi inými povinnosťami v bode 2.3 zaviazal po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku a) zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu podľa zmluvy ako účastník služieb mu poskytovaných navrhovateľom prostredníctvom SIM karty a po celú dobu bez prerušenia využívať tieto služby, a to v súlade so svojimi záväzkami podľa zmluvy a zároveň neuskutočniť žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu), pričom za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje odstúpenie od zmluvy z dôvodov stanovených zákonom č. 610/2003 Z. z., b) nepožiadat' o vypojenie z prevádzky, alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (pokiaľ mu takáto povinnosť nevyplýva zo zmluvy, pričom v takomto prípade je povinný bez zbytočného odkladu pokračovať v užívaní služieb prostredníctvom inej SIM karty, ktorá nahradí vypojenú alebo deaktivovanú SIM kartu),

c) nedopustiť sa takého konania, alebo nedať svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožniť také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo zmluve, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, d) mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. taký variant účastníckeho programu) alebo kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písm. b) uvedených v kategórii služieb, že nedôjde k porušeniu záväzku účastníka mať aktivovaný program na SIM karte počas doby viazanosti, u ktorého je výška mesačného poplatku (vrátane DPH) stanovená prinajmenšom na sumu 16,56 eur.

V ust. čl. 2 bod 2.5 dodatku si účastníci ďalej dohodli, že v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 čl. 2. dodatku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník (odporca) povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne navrhovateľovi samotným porušením povinnosti odporcu, a to v okamihu porušenia povinnosti odporcom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany navrhovateľa (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písm. c) tohto článku). Účastník (odporca) je povinný zaplatiť navrhovateľovi bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta mala byť splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy navrhovateľa odporcovi.

V zmysle predloženého dokladu o akciovej a predajnej cene mobilného telefónu, bola predajná (štandardná) cena koncového mobilného telefónu zn. Huawei E1752 v čase uzavretia dodatku k zmluve vo výške 60,- eur s DPH.

Platobné podmienky, čas a spôsob úhrady ceny za poskytované služby upravoval čl. 11 VP. Podľa bodu 11.8 tohto článku navrhovateľ po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vystaví faktúru - daňový doklad, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia. Lehota splatnosti faktúry je 14 dní odo dňa jej vystavenia. V zmysle bodu 11.14 tohto článku má navrhovateľ nárok na úrok z omeškania vo výške stanovenej zákonom z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby až do jej zaplatenia.

Podľa ust. čl. 4 bodu 4.1 VP zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť zmluvy zaniká: a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo navrhovateľa.

Podľa čl. 5 bodu 5.1 písm. b) VP má navrhovateľ okrem iných oprávnení v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v zákone č. 610/2003 Z. z. právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych, či iných poplatkov podľa Cenníka v lehote splatnosti podľa čl. 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 5 bodu 5.1 písm. c) podpísm. cb) VP má navrhovateľ okrem iných oprávnení v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v zákone č. 610/2003 Z. z. právo na dočasné prerušenie alebo obmedzenie poskytovania služby účastníkovi z dôvodu neuhradenia splatnej ceny za poskytnuté služby podľa bodu 1 písm. b) tohto článku najneskôr v lehote 1 deň po dátume splatnosti ceny za poskytnuté služby (prerušiť alebo obmedziť poskytovanie služby môže navrhovateľ až do zaplatenia ceny alebo do zániku zmluvy).

Podľa čl. 6 bodu 6.2 písm. e) VP je účastník povinný oznamovať bezodkladne po celú dobu platnosti Zmluvy spoločnosti Orange Slovensko zmeny svojich identifikačných a osobných údajov, zmenu adresy trvalého pobytu alebo sídla/miesta podnikania.

Zároveň mal súd z vykonaného dokazovania za nesporne preukázané, že navrhovateľ v zmysle vyššie uvedených platobných podmienok vyúčtoval odporcovi faktúrami č. 2179249757 zo dňa 2.1.2013 splatnou dňa 16.1.2013 v sume 81,52 eur, č. 2182839591 zo dňa 1.2.2013 splatnou dňa 15.2.2013 v sume 79,73 eur, č. 2182912539 zo dňa 1.2.2013 splatnou dňa 15.2.2013 v sume 11,58 eur, č. 2186525733 zo dňa 1.3.2013 splatnou dňa 15.3.2013 v sume 15,- eur, č. 2186454246 zo dňa 1.3.2013

splatnou dňa 15.3.2013 v sume 20,99 eur, cenu služieb celkovo vo výške 208,82 eur podľa oboch zmlúv o pripojení a v zmysle cenníka navrhovateľa.

Navrhovateľ ďalej faktúrami č. 2179354768 zo dňa 2.1.2013 splatnou dňa 16.1.2013 v sume 2,33 eur a č. 2186558202 zo dňa 1.3.2013 splatnou dňa 15.3.2013 v sume 5,- eur vyúčtoval odporcovi cenu za upomienky spolu vo výške 6,33 eur a poplatok za poistenie faktúr vo výške 1,- euro.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 11.4.2013 na zaplatenie faktúr za obdobie 12/2012 v sume 72,62 eur, za obdobie 01/2013 v sume 89,16 euro, za obdobie 02/2013 v sume 40,99 eur, t. j. celkovo sumy 202,77 eur. Ďalej navrhovateľ odporcu upozornil, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností podľa dodatku k zmluve zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 331,94 eur. Tieto pohľadávky navrhovateľ žiadal uhradiť najneskôr do 25.4.2013.

Vychádzajúc z celkovej ceny poskytnutých služieb, ktoré boli odporcovi zo strany navrhovateľa vyfaktúrované a sumy žiadanej navrhovateľom v pokuse o pokonávku adresovanom odporcovi, vyplýva, že odporca uhradil cenu za poskytnuté služby čiastočne, a to za služby poskytnuté za obdobie 12/2012 vo výške 11,23 eur a za služby poskytnuté za obdobie 1/2013 vo výške 2,15 eur, spolu 13,38 eur (216,15 eur mínus 13,38 eur rovná sa 202,77 eur).

Súd mal tak za preukázané, že navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie doposiaľ neuhradenej ceny poskytnutých služieb v súlade s vyššie uvedenou zmluvou, jej dodatkom, VP a vyššie uvedenými faktúrami vo výške 72,62 eur (vyúčtovaných odporcovi za mesiac december 2012), vo výške 89,16 eur (vyúčtovaných odporcovi za mesiac január 2013) a vo výške 35,99 eur (vyúčtovaných odporcovi za mesiac február 2013), t. j. celkovo vo výške 197,77 eur, a preto mu priznal voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 197,77 eur, keďže odporca do dňa rozhodnutia súdu tento svoj záväzok nesplnil.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie poplatku za upomienku oneskorenej platby v sume 5,- (vyúčtovaného faktúrami č. 2186558202), súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie podľa jeho obsahového vymedzenia za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb riadne a v lehote splatnosti. Súd je toho názoru, že takýto typ nároku nemôže byť z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu navrhovateľa (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), keďže jednoznačne zo znenia ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP vyplýva, že ide o poplatok viažuci sa primárne na porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas (tomu zodpovedá aj samotné znenie ustanovenia: „sankčný poplatok za doručenie upomienky má charakter zmluvnej pokuty, na čom sa strany dohodli, pričom jej výška je stanovená spoločnosťou Orange Slovensko“) a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany navrhovateľa na porušenie jeho povinnosti (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov, čomu nasvedčuje znenie ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP: „...sankčných poplatkov spojených s doručením upomienky“).

Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako aj o jej výške, či spôsobe určenia. V zmluve a VP sa konkrétne o sankčnom poplatku za upomienku, resp. zmluvnej pokute za omeškanie s úhradou faktúry pokiaľ bude zaslaná upomienka, sa o tejto sankcii konkrétne hovorí len v ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP. Z tohto ustanovenia VP sa však ani v spojení s prípadným uvedením výšky tejto zmluvnej pokuty v Cenníku navrhovateľa, nedá hovoriť o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k platnému písomnému dojednaniu o zmluvnej pokute. Výška zmluvnej pokuty mala byť podľa VP stanovená navrhovateľom (možno sa len domnievať, že v Cenníku, ktorý by mal byť súčasťou zmluvy o pripojení, avšak konkrétne sa to v ustanovení čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP neudáva). Nemožno však v takomto prípade hovoriť o písomnej dohode zmluvných strán o výške zmluvnej pokuty alebo spôsobe jej určenia, ak táto výška je závislá na vôli len jednej zmluvnej strany. V kontexte tohto tak potom súd s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval predmetné dojednania o zmluvnej pokute za neplatné pre nedostatok písomnej formy.

Zároveň súd prihliadal aj na to, že je možné usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa podriaďiť sa uvedenej zmluvnej podmienke v samotnom procese uzatvárania takejto zmluvy. V praxi je, ako už bolo vyššie uvedené, totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe (bez

možnosti podrobnejšieho oboznámenia sa so VP, ako aj Cenníkom navrhovateľa, a to jednak z časového hľadiska, ako aj z dôvodu veľkosti písma vo VP hraničiaceho s čitateľnosťou) s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s navrhovateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu a tým stráca reálny záujem na oboznámení sa so znením VP. Z tohto pohľadu je možné dohodu o tejto zmluvnej pokute považovať za neplatný právny úkon aj s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Ak by aj súd pripustil, že došlo k platnému uzavretiu (z hľadiska formálnych predpokladov § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka) dohody o zmluvnej pokute, s čím sa však nestotožnil, je tak v ďalšom toho názoru s poukazom na to, že medzi účastníkmi ide nepochybne o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), že dohodu o tejto zmluvnej pokute je možné považovať s ohľadom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú (nespôsobilú však neplatnosť iných zmluvných dojednaní § 41 Občianskeho zákonníka). Súd vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej kvalifikácie tohto dohodnutého práva navrhovateľa primárne sa svojim vznikom viažuceho na omeškanie odporcu s úhradou jeho peňažných záväzkov dospel k záveru, že táto zmluvná podmienka z hľadiska svojej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným len duplicitným prostriedkom sankcionovania odporcu za porušenie jeho peňažných záväzkov (popri zákonnom práve navrhovateľa na úroky z omeškania; aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate sankciou / paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia) a do istej miery aj neprimeraným prostriedkom obchádzania kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch. Pritom určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná prostredníctvom elektronických prostriedkov navrhovateľa bez reálneho podielu ľudského faktora (uvedená možnosť je aj priamo zakotvená v ust. čl. 16 bodu 16.2 písm. d) VP) a neprináša navrhovateľovi takmer žiadnu škodu vo forme s týmto spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že upomienka navrhovateľa z hľadiska jej vzťahu k vzniku práva navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv (napr. práva na odstúpenie od zmluvy v zmysle čl. 4 bodu 4.4 VP), nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon. Je možné tak vychádzať z toho, že ide o úkon, ktorým sa navrhovateľ snaží zdôvodňovať svoj neprimeraný nárok na zmluvnú pokutu viažucu sa na porušenie povinnosti odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dôvodiac, že s týmto má spojené nejaké náklady.

V neposlednom rade treba poukázať aj na to, že navrhovateľ ani nepreukázal, že by odporcovi vôbec takúto upomienku, na ktorej odoslanie odporcovi sa vznik zmluvnej pokuty formálne viaže, odporcovi zaslal (neuniesol bremeno dôkazu ust. § 120 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ sa jedná o návrh v tejto časti, t. j. o zaplatenie sumy 5,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 5,- eur od 26.4.2013 do zaplatenia zamietol.

Navrhovateľ si tak v ďalšom v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy vo výške 41,- eur, ktorý skutkovo vymedzoval ako nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku porušenia povinností odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, pričom výška škody mala zodpovedať výške poskytnutej zľavy z predajnej ceny mobilných telefónov, t. j. sume 41,- eur.

Súd na tomto mieste považuje za potrebné vyjadriť sa bližšie k predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Týmto sú protiprávne konanie, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie.

Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená povinnému subjektu. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať.

Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak ju je možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk. Skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfwpwy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí

Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spoluzitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody existuje tá skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája.

Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie.

Poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť (exculpovať) musí preukázať, že škodu nezavinil.

Navrhovateľ uvádzal, že protiprávne konanie odporcu je v tom, že tento porušil svoje povinnosti a riadne neplatil za poskytované služby, a tak nedodrжал lehotu viazanosti 24 mesiacov podľa dodatku k zmluve o pripojení. Následkom tohto, a teda v príčinnej súvislosti s takýmto konaním vznikla škoda, ktorá vlastne pozostáva z rozdielu v cene mobilných telefónov, a to akciovej cene za ktorú boli tieto predané odporcovi a predajnej skutočnej cene.

Súd vychádzal z týchto všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu a dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky, a nie je tak daná ani zodpovednosť odporcu za škodu, ktorú si uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno bolo preukázané, že odporca porušil svoju povinnosť uhrádzať cenu na základe oboch zmlúv poskytnutých služieb riadne a včas. Ďalej však navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu viazanosti 24 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v ust. čl. 4 VP, ktoré sú súčasťou zmluvy. Podľa ust. § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka sa písomne uzavretá dohoda môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie oboch písomne uzavretých zmlúv o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo a teda odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy).

Pokiaľ sa týka vzniku škody ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu, podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako navrhovateľom deklarovanú trhovú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilných telefónov tak nie

je následkom (tvrdeného, ale nie celkom preukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku odporcu tak nedošlo, pretože tento za mobilné telefóny obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je zároveň spojené aj nespĺnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. V ďalšom súd poukazuje na to, že škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného - navrhovateľa, mala vzniknúť vtedy, keď navrhovateľ predal odporcovi podľa dodatku zľavnené mobilné telefóny. Až následne odporca nedodržiav svoju povinnosť a riadne neplatil za služby poskytované navrhovateľom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetku vo sfére navrhovateľa, keď poskytol zľavu na mobilné telefóny a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti odporcu riadne platiť za služby v roku 2011, ako vyplýva z pokusu o pokonávku a z predložených faktúr. Teda z časového hľadiska navrhovateľ zamieňa príčinu s následkom, inak povedané najskôr malo dôjsť k následku (vzniku škody) a potom k príčine (protiprávnemu konaniu).

Súd tak v dôsledku nepreukázania predpokladov vzniku zodpovednosti odporcu za navrhovateľom tvrdenú škodu, návrh v časti o zaplatenie sumy 41,- eur aj s príslušnými úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 26.4.2013 do zaplatenia zamietol.

Na tomto mieste súdu nedá neuviesť, že spôsob, akým si navrhovateľ uplatnil uvedený žalovaný nárok sa súdu javí ako účelový v snahe obísť zákaz ďalšieho používania zmluvných podmienok, ktoré boli súdmi judikované ako neprijateľné (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka); napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2Co/137/2010 zo dňa 29.06.2011, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/112/2010-35 zo dňa 16.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/136/2010 zo dňa 09.05.2011, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 38C/117/2010-61 zo dňa 18.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012 (tento aj samotný navrhovateľ udáva v návrhu), rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 7C/119/2011 zo dňa 31.10.2011, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/184/2011-82 zo dňa 26.10.2011, rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 6C/20/2012-56 zo dňa 29.05.2012, rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 6C/200/2012-62 zo dňa 20.11.2012. Aj sám navrhovateľ to deklaruje hneď v úvode svojho návrhu. Aj keď navrhovateľ skutkovo vymedzuje žalovaný nárok ako nárok na náhradu škody, v zásade sa domáha akoby zmluvnej pokuty, ktorá mala zodpovedať zľave z cenníkovej ceny mobilného telefónu/koncového telekomunikačného zariadenia.

Navrhovateľovi vzniklo v súlade so Všeobecnými podmienkami právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd pri posudzovaní tohto nároku mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny za poskytnuté služby, t. j. 197,77 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúr, t. j. v čase od 17.1.2013 do 16.3.2013 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,75 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.). Navrhovateľovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 72,62 eur od 17.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 89,16 eur od 16.2.2013 do zaplatenia a zo sumy 35,99 eur od 16.3.2013 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania až od 26.4.2013, súd mu viazaný rozsahom návrhu s poukazom na ust. § 153 ods. 2 O.s.p. priznal úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 197,77 eur až od 26.4.2013 do zaplatenia.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z toho, že čistý úspech navrhovateľa v konaní bol v rozsahu 62,26 % [úspech navrhovateľa 81,13 % (225,22 eur/272,60 = 0,8113) - úspech odporcu 18,87 % (52,38 eur/277,60 eur = 0,1887); teda čistý úspech navrhovateľa = 81,13% -18,87 %]. Navrhovateľovi tak vzhľadom na uvedené vzniklo právo požadovať od odporcu náhradu trov konania v rozsahu 62,26 % účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva. Súd tak navrhovateľovi priznal voči odporcovi právo na náhradu trov konania vo výške 10,27 eur titulom náhrady 62,26 % zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur.

Pokiaľ sa týka navrhovateľom uplatneného nároku na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 71,09 eur, súd navrhovateľovi náhradu týchto trov nepriznal. Súd pri tomto rozhodnutí vychádzal zo znenia ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého má účastník v prípade úspechu právo na náhradu trov konania, avšak iba tých, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Súd mal za to, že navrhovateľ ním tvrdené trovy právneho zastúpenia nevynaložil účelne. Pri tomto závere vychádzal zo skutočností, ktoré sú mu známe z jeho činnosti (§ 121 O.s.p.), a to, že navrhovateľ donedávna podával obsahovo úplne totožné návrhy ako v prejednávanej veci sám bez toho, aby bol právne zastúpený. Ide pri tom o formulárové návrhy, do ktorých navrhovateľ, resp. teraz jeho právny zástupca, len administratívne dopisuje údaje týkajúce sa účastníka a iné číselné údaje. Súd má tak za to, že administratívne vyplňanie formulárových návrhov (okrem toho používaných predtým samotným zastúpeným navrhovateľom) nemožno považovať za poskytovanie právnej služby. Neúčelnosti tohto právneho zastúpenia nasvedčuje v ďalšom to, že plnomocenstvo udelené právnomu zástupcovi - Bobák, Bollová a spol., s. r.o. bolo obmedzené len na vykonanie dvoch úkonov právneho zastúpenia, a to prevzatia a prípravy právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie návrhu na začatie konania. Súd má tak za to, že pravou podstatou oného právneho zastúpenia navrhovateľa nie je nič iné, ako snaha o vytvorenie „ľahko zadovážaného“ zisku pre obchodnú spoločnosť Bobák, Bollová a spol., s. r.o. (k uvedenému porovnaj uznesenie Ústavného súdu ČR spis. zn. IV. ÚS 2777/11 zo dňa 27.12.2011)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.